

RES PUBLICA

21. února 1992

První s o u k r o m ý týdeník
se samizdatovou tradicí

V. Z. D. O. R.
LITERATURA
V SAMIZDATU A EXILU
1948-1989

Výslovný Zákaz Dalšího Opisování Rukopisu

Československé dokumentační středisko nezávislé literatury - Scheinfeld - Ústav pro soudobé dějiny ČSAV - Libri prohibiti - Národní knihovna - Museum české literatury / Památník národního písemnictví. Sponzorují: Ministerstvo kultury ČR, Český literární fond, ČS. nadace Charty 77, Vydavatelství na nakladatelství Lidové noviny.

Vás zvou na výstavu

NEZÁVISLÁ LITERATURA V SAMIZDATU A EXILU v 1.1948-1989

která se koná od 29.ledna do 20.června 1992

v Museu české literatury/
Památníku národního písemnictví

Strahovské náměstí 1/132, Praha 1 - Hradčany

otevřeno denně kromě pondělí od 9,00 do 17,00 hodin

U v n i t ě ř č í s l o :

1. Petr Pithart: Podivné zapomení./Věstník ŽNO/
2. "D i e Z e i t": Die Konferenz am W a n n s e e.
3. Porada pravoslavných duchovních. /Hlas pravoslaví/
4. Ing.Vladimír Hajný: Žádost o lustraci.
5. Federální ministerstvo vnitra : Podrobný předpis o tom jak má vypadat žádost o lustraci vlastní osoby, a žádost o vydání osvědčení podle zákona č.451/91 Sb.

Předpokl. cena: 1,- Kčs MIČ 47263 Náklad: 50 výtisků

v y c h á z e l o 1 9 7 3 - 1 9 7 5

o b n o v e n o 1 9 8 7 r o č n í k 9 č í

Vydává: Vladimír Hajný Red. Josef Volařík
ČSA 34, 787 01 Šumperk rada:M.Zemanová,J.A.Varga

8

Uzávěrka: 16.2.92

V Šumperku, 24. prosince 1991

Vážené,

Federální ministerstvo vnitra

Dr. M. Morávková č. 85

170 34 Praha 7 - Letná

Věc: Ing. Vladimír Hajný, nar. 11.4.1939 v Drahostoji České
/okres Rovno, Ukr. jina/, rođ. čís. 39 04 11 / 953, trva-
lé bydliště: ČSA 34, 787 01 Šumperk - žádost o lustraci.

Válení pánové!

Na základě přijatého zákona Federálním shromážděním o
lustracích, které si mohou žádat i jednotliví občané a tím
spíše i pracovníci hromadných sdělovacích prostředků, Vás
tímto žádám o zaslání mého lustračního vyhodnocení. Zároveň
tjch prosím, aby mi byly zaslány kopie veškerých materiálů,
které si o mně pořídila Státní bezpečnost a které se jí ne-
podařilo zničit za užaslého zírání sametových revolucionářů.
Předpokládám, že občané mají právo vědět o jakými poškody
lustrační komise pracuje.

Notářsky ověřený podpis nezasílám proto, že nepovažuji
tuto žádost za soukromou, ale jako žádost vydavatele a záro-
veň šéfredaktora týdeníku "Res publica" /jako přílohu zasí-
lám současně "Res publica" č.30/1991/, který sice zas tak
"hromadný" není /50 výtisků/, ale o to čéle vychází na roz-
díl od různých jiných periodik s jedičí existencí.

S projevem hluboké úcty

Ing. Vladimír Hajný
ČSA 34
787 01 Š u m p e r k

I. DIVIZE FMV	
Došlo: 13 1. XII.	1/1-1-91
C. 1:	10-10-13405/1-1-91
Přílohy:

C. Hajný

Porada pravoslavných duchovních

Pracovní porada pravoslavných duchovních pražské eparchie se konala v Praze v úterý 2. července 1991 za předsednictví metropolitě Doroteje. Poradu řídil správce eparchie ThDr. Jaroslav Šuvarský, který vyzval přítomné, aby se podívali zpět a zamysleli se nad uplynulým obdobím před listopadovou revolucí a aby každý dle svých možností a potřeby zpytoval svědomí a projevil lítost nad tím, co nebylo dobré a co porušilo náš poměr k Bohu, jeho zákonu, ke křesťanským povinnostem, ke světu a všemu, co v něm žije, i k sobě samým.

Metropolita Dorotej přednesl meditaci o významu a smyslu pokání.

Přítomní posoudili stav naší eparchie, vzájemně se informovali a poradili se, jak co nejefektivněji rozvíjet činnost církve v nových podmínkách. Vedení eparchie informovalo duchovní o otázkách církevních, hospodářských, osvětově-výchovných a o nejbližších a nejnaléhavějších úkolech, které stojí před nimi.

Na závěr porady bylo zdůrazněno, že postavení pravoslavné církve v Československu bylo těžší než postavení jiných církví. Po válce byli duchovní a věřící zesláblí a vyčerpání jak zákazem činnosti pravoslavné církve v období druhé světové války, tak popravou svého arcipastýře Gorazda a jeho druhů. Jen s velkými obtížemi se zacelovaly rány a přišel další úder v podobě ateistického režimu po únorovém puči v roce 1948. V tomto těžkém a nerovném boji jsme neměli dostatek sil i odvahy ubránit se. Jsme si toho vědomí. To pokorně a kajlichně vyznáváme a prosíme našeho Pána, aby byl milostivý k nám hříšným biskupům, kněžím i řadovým církevním pracovníkům. Litujeme, že jsme často umdlávali a byli nehodnými Božími služebníky. Prosíme za odpuštění našeho Otce nebeského, svěřený Boží lid a bratry a sestry všech křesťanských směrů. Věříme, že Pán přijme naše upřímné pokání a smyje veškerou nečistotu duše. Apoštol Petr třikrát zapřel Krista (Mat 26,69-75) oplakal svůj hřích a vyznal svou lásku k Pánu, znova byl ustanoven apoštolem (Jan 21,15-17).

Slyšíme Hospodina, který praví: "I kdyby vaše hříchy byly jako šarlat, zbělají jako sníh, i kdyby byly rudé jako purpur, budou bílé jako vlna" (Iz 1,18).

Naše nedostatky a hříchy se budeme snažit odčinit tím, že se zaměříme na upevnění víry, naděje a lásky mezi sebou a mezi všemi lidmi. Teprve po tomto pokání jsme našli více odvahy k nové práci pro mravní, kulturní a společenské obohacení naší společnosti. Teprve sami očistění můžeme jít a vést ostatní lid k Božímu království. Pokání je svátost nejmocnější, svátost a tajemství, které zavírá dveře za našimi chybami i poklesky a otevírá cestu k čistému - svatému životu na zemi. K tomu nám dopomáhej Bůh Otec, Syn i Duch svatý.

"Hlas pravoslavií"

Podivné zapomnění

Petr Pithart

"Věstník"

Sešli jsme se dnes na místě, které je natrvalo zapsáno do dějin dvacátého století. Sešli jsme se, abychom konečně po několika desetiletích svobodně uctili památku lidí, jejichž obětí byla vlastně dvojnásobná. Jako by nestačila jejich smrt. Měli se navíc vytrazit z dějinné paměti.

Terezín není u nás v Čechách neznámým pojmem. Ani minulý režim si nemohl dovolit, aby vzpomínka na toto místo upadla v zapomnění. Je totiž příliš závažným mementem.

Vědělo se, že terezínské ghetto i Malá pevnost byly přestupnou stanicí na cestě k smrti. O čemsi důležitém se však nemluvalo a posléze to vypadlo z obecného povědomí. Je smutné, že se tak stalo bez protestu.

Ty dlouhé řady mrtvých, jejichž životní pouť skončila po nepředstavi-

teľných útrapách v továrnách na smrt, byly označeny za oběti nacismu. To je zajisté pravda. Už se ale nezdůrazňovalo, že to byli většinou Židé. Že nacistický teror byl v naší zemi zahrocen především proti nim. Že pokud jde o poměr zahynulých a přeživších, byl to právě židovský národ, který přinesl největší obětí. A že výsledkem nacistického běsnění bylo vyvraždění evropského židovstva.

V předmnichovském Československu žilo téměř tři sta tisíc Židů. Dnes jsou jich v České republice jedno až dvě procenta tohoto počtu a ve Slovenské přibližně také tolik; kolem třiceti tisíc jich žije v zahraničí. Obávám se, že pro onu ztrátu paměti jsme si plně neuvědomili dosažnost toho, čemu se říká hebrejsky *šoa* a pro co máme původ-

ně anglické pojmenování *holocaust*. Bylo to zruďné vyústění čehosi neblahého, co má v Evropě staletou tradici, totiž antisemitismu. Tradici, která dosud zdaleka není mrtvá.

Zdůrazňuji tuto skutečnost, jejíž význam přesahuje rozměry naší epochy. Zdůrazňuji ji krom jiného i proto, že se v zemích bývalého socialistického bloku setkáváme s něčím, co vypadá na první pohled absurdně: s antisemitismem tentokrát bez Židů. Jak tomu rozumět? Zřejmě dějinný úkol, před nímž dnes tyto národy stanuly, je natolik obtížný, že se z něho chtějí mnozí raději vyvázat. Proto hledají úlevu v jakémisi konspiračním pojetí dějin, v představě skrytých sil kdesi v pozadí. Proč je to úlevné? Protože se lze na to vymluvit, a tak si falešně zdůvodnit nepřijetí vlastní zodpovědnosti.

Posledních čtyřicet, padesát let znamenalo pro náš národ dosti značný útlum duchovního života. Také jsme žili především vlastními trampotami, strádáním i tragédiemi a nemysleli tolik na ty druhé. Nemysleli jsme na Židy. Na *naše* Židy.

Ano, je tomu tak. S antisemitismem i toho nejobhroubějšího zrna se setkáváme na každém kroku. Přesto, snažím se tyto projevy bagatelizovat. Zkrátka moci si myslet o svém národě to nejlepší. Jak těžce se to potom mívá účinkem, když mu na to řekne člověk, který to i nyní v prostředí Prahy prožívá denně na své kůži, toto: "Mám na dveřích pravidelně hákové kříže a nadávky o smradlavých Židech jen přší".

V.H.

Bettelnde Kinder im Warschauer Ghetto

"Die Zeit"
17. ledna 1992

Die Konferenz am Wannsee

Am Ort der Besprechung — in dieser Villa — wird der Senat jetzt eine Gedenkstätte

Wenn man diese merkwürdige Auswahl erklären will, kann man die eingeladenen Personen ihren Chefs zuordnen. Vertreten waren demnach — in der Reihenfolge der oben angegebenen „Zentralinstanzen“ — Hans Frank, Alfred Rosenberg, Wilhelm Frick, Franz Schlegelberger, Joseph Goebbels, Hermann Göring, Joachim von Ribbentrop, Heinrich Himmler, Martin Bormann und Hans Heinrich Lammers. Nicht vertreten waren Wilhelm Keitel (Oberkommando der Wehrmacht), Erich Raeder (Kriegsmarine), Lutz Graf Schwerin von Krosigk (Finanzen), Walther Funk (Wirtschaft), Franz Seldte (Arbeit), Wilhelm Ohnesorge (Post), Julius Dorpmüller (Verkehr), Richard Walter Darré (Ernährung) und einige weitere Minister sowie Josef Terboven (Norwegen), Arthur Seyß-Inquart (Niederlande), Theodor Eicke (Konzentrationslager) und Philipp Bouhler (Kanzlei des Führers).

Es war eine Besprechung auf der Ebene von Staatssekretären, und im späteren Schriftwechsel wurde sie die „Staatssekretärbesprechung“ genannt. Gab es in einem Ministerium mehrere Staatssekretäre, lud Heydrich den für Judenfragen zuständigen ein, im Fall des Auswärtigen Amtes sogar nur den allerdings einschlägigen Unterstaatssekretär Luther.

Reinhard Heydrich, des Reiches oberster Judenkommissar

Nebyla to jistě náhoda, že atentáčníci-hrdinové na tohoto muže, nazvali úkryt v pravoslavném chrámu za přisouzení biskupa Gorazda a otce Petříka. Bude pokračovat oficiální mlčení i o 40 letech v uznání hrdinského úsilí těchto kněží? Masarykův řád si zaslouží i oni.

In zwei Fällen ging Heydrich über die Ebene der Staatssekretäre hinaus und zog sich Absagen zu. Er lud den Generalgouverneur in Polen, Hans Frank, ein, der aber zugleich Reichsminister war und schon am 16. Dezember 1941 erklärte, er werde seinen Staatssekretär Josef Bühler entsenden, der auch kam. Franz Schlegelberger, der gleichfalls eine Einladung erhielt, war zwar Staatssekretär, aber zugleich seit dem Tode von Minister Franz Gürtner geschäftsführender Reichsjustizminister. Auch er kam nicht, sondern entsandte seinen Staatssekretär Roland Freisler. Damit war die hierarchische Ordnung wiederhergestellt.

Land	Zahl
A. Altreich	151.800
Ostmark	43.700
Ostgebiete	420.000
Generalgouvernement	2.284.000
Bialystok	400.000
Protektorat Böhmen und Mähren	74.200
Estland - judenfrei -	
Lettland	3.500
Litauen	34.000
Belgien	43.000
Dänemark	5.600
Frankreich / Besetztes Gebiet	165.000
Unbesetztes Gebiet	700.000
Griechenland	69.600
Niederlande	160.000
Norwegen	1.300
B. Bulgarien	48.000
England	330.000
Finnland	2.300
Irland	4.000
Italien einschl. Sardinien	50.000
Albanien	200
Kroatien	40.000
Portugal	3.000
Rumänien einschl. Bessarabien	342.000
Schweden	8.000
Schweiz	18.000
Serbien	10.000
Slowakei	88.000
Spanien	6.000
Türkei (europ. Teil)	55.500
Ungarn	742.800
UdSSR	5.000.000
Ukraine	2.994.684
Volgabuhand aus- s chl. Bialystok	446.484
Zusammen: Über	11.000.000

Dem Protokoll der Wannsee-Konferenz wurde diese Liste über die Verteilung der europäischen Juden beigefügt. Mehr als die Hälfte von ihnen wurde ermordet.

Aufnahmen: Ullstein

Federální ministerstvo vnitra
poštovní schránka 1109

111 21 P r a h a 1

Č.j. 1D - 0013105/1-LU-91

Ing. Vladimír H A J N Ý
ul. ČSA 34

787 01 Š u m p e r k

Věc : Žádost o vydání osvědčení

V Praze dne 4.ledna 1992

Přílohy : 2/1

Žádáme Vás tímto o doplnění Vaší žádosti o vydání osvědčení podle zákona č. 451/1991 Sb . Všechny žádosti musí obsahovat následující údaje :

- jméno
- příjmení, titul (u žen uvést všechna příjmení, včetně rodného jména ,u mužů v případě změny příjmení uveďte původní)
- datum narození
- rodné číslo (i za lomítkem)
- místo narození
- přesná adresa bydliště (včetně PSČ)
- přesná adresa organizace
- IČO organizace
- otisk razítka organizace
- typ zastávané funkce

Zákonná lhůta pro vydání osvědčení začne běžet až po opětovném doručení Vaší žádosti.

Ředitel

Ideál všech samozvanců, aby na široké louce, kde není ani živáčka se dva lidi třásli strachem z informací. Proč se utajují udavačské pamflety na občany demokratické země? Která strana má v programu jejich odtajnění? Tu chci volit. V.H.

GLASNOST

Г. БАСЫРОВ

Federální ministerstvo vnitra
poštovní schránka 1109
111 21 P r a h a 1

Č. j. 1D - 00 13105/1-LU-91

Ing. Vladimír H A J N Ý

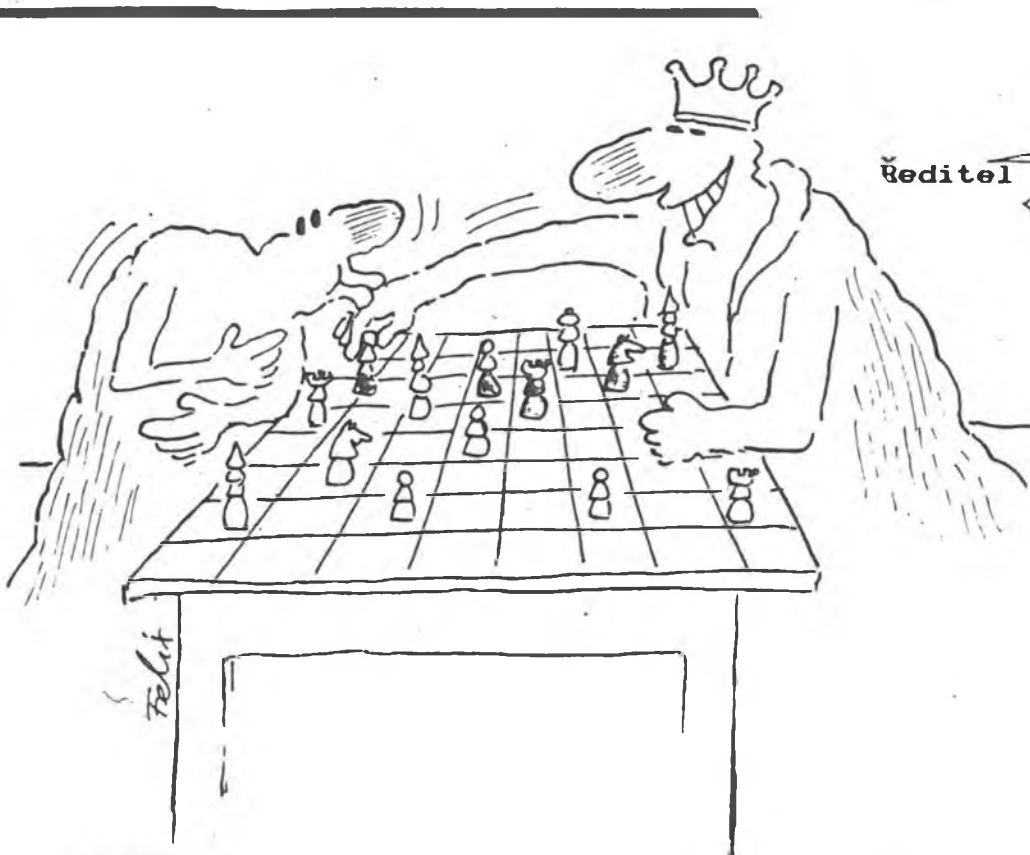
V Praze dne 4. ledna 1992

Přílohy :

Podle § 8 zákona č. 451/1991 Sb. může o lustraci vlastní osoby požádat každý občan ČSFR starší 18 let. V žádosti musí být uvedeno :

- jméno
- příjmení, titul (u žen uvést všechna příjmení, včetně rodného jména , u mužů v případě změny příjmení uveďte původní)
- datum narození
- rodné číslo (i za lomítkem)
- místo narození
- přesná adresa bydliště (včetně PSČ)
- 200, - Kčs kolek
- ověřený podpis žadatele

Zákonná lhůta pro vydání osvědčení začne běžet až po opětovném doručení Vaší žádosti.

"Vjesnik"

Srečko Puntarić

Ředitel *[Signature]* Kdo má zájem na
utejování skutečností, které si StB
o občanech shromáždila? Jsou to dnešní
protagonisté moci? Asi sotva. Neb
sami dobře vědí, že
střídání stráží je
za rohem. Státní zá-
jem se může týkat
tak 1% občanů semle-
tých mešinerii StB.
Jsou to poslanci?
Proč, když jsou již
několikrát prolust-
rování. Pak už zbý-
vá jen rozsáhlá ju-
stiční byrokracie s
ideou právního stá-
tu, kde političtí
vězni živoří a jeji-
ch věznitelé mnohdy
okupují jejich rodné
krovy. V.H.